

Till mina
stabsofficerare
rundt jorden. : Af
generalen. London.
Dec. 1900.

Booth, William,

73 S e Br.

National Library
of Sweden

BOOTH

Oakt.
Främlingsam.
(Sj)

TILL MINA
STABSOFFICERARE
RUNDT JORDEN.

AF

GENERALEN.

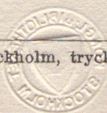
LONDON, December 1900.

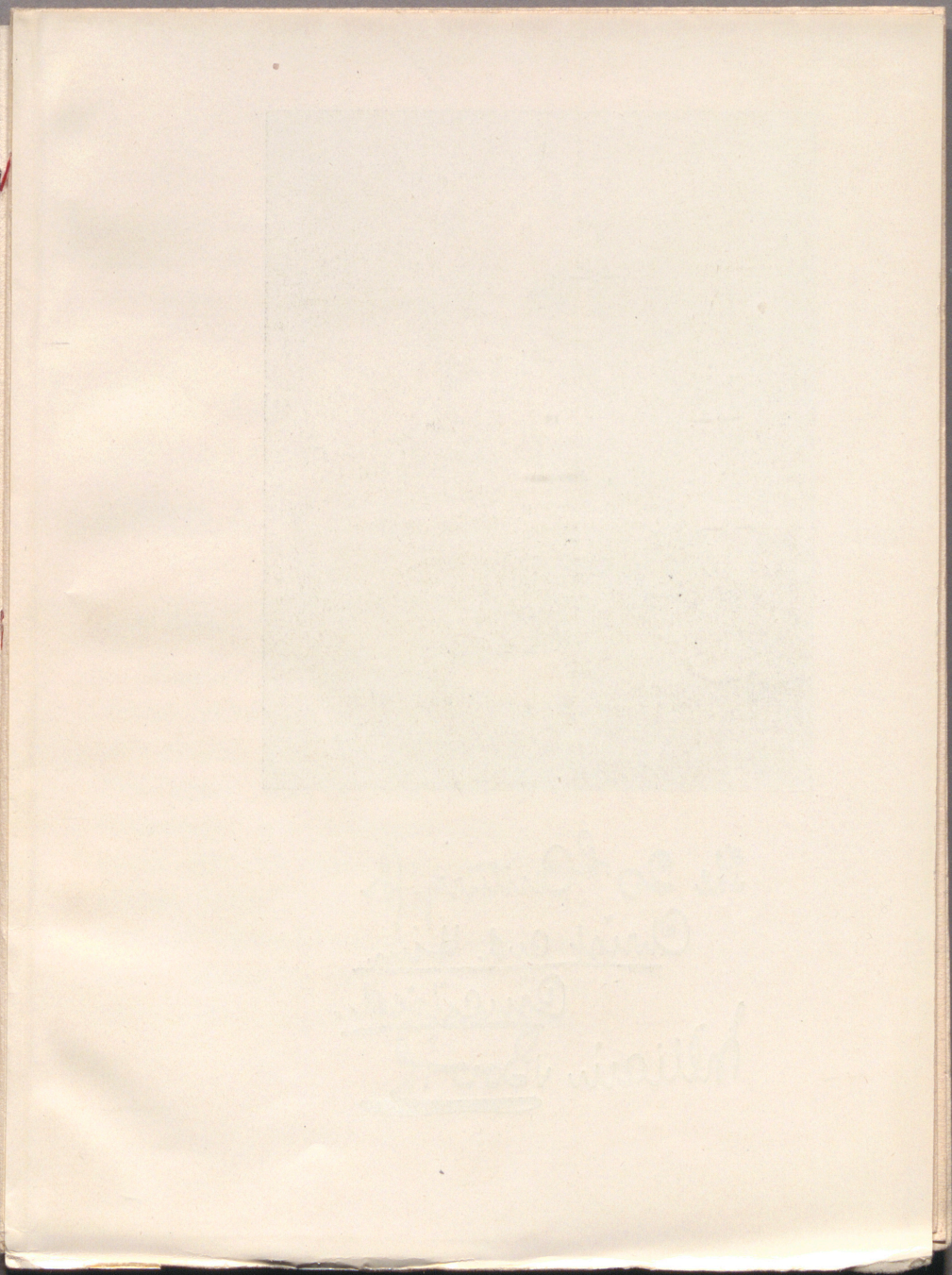

Det tjugonde Århundradet för
KRISTUS och HONOM KORSFÄST.

Stockholm, tryckt i Centr.-Tr., 1900.

The 20th Century for
Christ and Him
Crucified.
William Booth

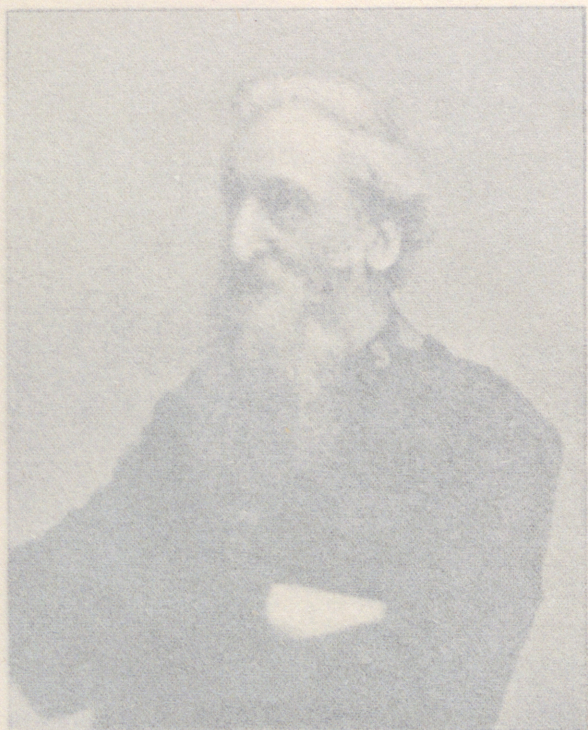

TILL HVARJE STABSOFFICER I HELA VÄRLDEN.

MIN KÄRE KAMRAT.

Klockorna skola snart ringa in det 20:de seklet. Hvad skall det bära i sitt sköte? Ah, det är just frågan. Det 19:de har bevitnat mer än en förändring hos människosläktet — några till det bättre, några till det sämre. Men hvad skall det 20:de bevitna? Vetenskapsmän, filosofer, politici, filantroper och en hel skara andra blicka framåt, några med hopp,

DET 20:DE
SEKLET.
HVAD SKALL
DET BÄRVA?

The 20th Century for
Christ and His
Crucified.
William Booth

TILL HVARJE STABSOFFICER I HELA VÄRLDEN.

MIN KÄRE KAMRAT.

Klockorna skola snart ringa in det 20:de seklet. Hvad skall det bära i sitt sköte? Ah, det är just frågan. Det 19:de har bevitnat mer än en förändring hos människosläktet — några till det bättre, några till det sämre. Men hvad skall det 20:de bevitna? Vetenskapsmän, filosofer, politici, filantroper och en hel skara andra blicka framåt, några med hopp,

DET 20:DE
SEKLET.
HVAD SKALL
DET BLIFVA?

**FRÄLSNINGS-
ARMÉNS
INFLYTANDE.** andra med farhågor, mot väntade om-
störtningar. Salvationisten blickar spör-
jande hän mot gryningen af kom-
mande år, full af undran hvad dessa
skola bära i sitt sköte i fråga om
moraliska och religiösa förändringar.

Frälsningsarmén är ett barn af det
19:de århundradet, och därom äro alla
ense, att den under dess senaste år
utöfvat ett ofantligt inflytande uti det
godas tjänst. En särdeles framstå-
ende man, som bor uti en trakt af
England, hvilken förr ansågs vara en
af de mest beklagansvärda, mörka
och af laster uppfyllda i hela landet,
sade till mig här om dagen, att den
traktens moraliska utseende hade un-
der de senast förflutna tjugu åren
blifvit helt och hållet förändrad samt
att han tillskref denna hugnesamma
omdaning Frälsningsarméns inflytande
och verksamhet.

Det lider intet tvifvel att samma **BIBELNS**
anmärkning med fog skulle kunna an- **STORA**
vändas äfven i fråga om andra delar **SANNINGAR.**
af världen. Icke nog med att Armén
har bearbetat direkt de fördärfvade
och gudlösa samhällsklasserna, och
bragt mången af deras i dryckenskap
och sedlöshet sjunkna medlemmar till-
baka till dygdens väg; den har i af-
sevärd mån utöfvat ett likartadt in-
flytande på anden uti de reformerande
institutioner som redan funnits i verk-
samhet, förutom det att den varit
orsak till att ett stort antal andra rö-
relser, som haft till mål samma väl-
görenhetsverk, kommit till stånd.

Men de välsignelser som vår nå-
derike Herre låtit falla öfver världen
genom Armén, ha icke inskränkt sig
blott till de timliga förändringarna till
det bättre uti de utstötta klassernas
belägenhet. Hvad som står i en ännu

**BIBELNS
STORA
SANNINGAR.** innerligare beröring med folkens välbefinnande har varit den uppeggande verkan den utöfvat, nej, den andliga väckelse till allvarlig gudsfruktan den åstadkommit på alla områden. Icke nog med att skaror hafva blifvit omvända och fostrade för frälsningskriget inom våra led, utan skaror utanför våra râmärken hafva väckts upp till starkare tro på de eviga tingens realitet, bibelns stora sanningar, vår Herres Jesu Kristi återlösningsverk och Den Helige Andes pånyttfödande kraft; och detta i sin ordning har burit nåderika frukter till Guds ära uti ett mera allvarligt nit att förkunna frälsning till den döende världen.

Både såsom direkt och indirekt är sålunda det verk, som Frälsningsarmén utfört under de senaste åren af det utdöende seklet, egnadt att mana till lof och tacksägelse till Gud samt in-

gifva dem, hvilka det förunnats att vara delaktige uti dess förverkligande, mod och tillförsikt.

FRAMGÅN-
GEN I DENNA
FRAMTID
BEROR I
STORT PÅ ER.

Nu, min kamrat, gäller det framtiden. *Framgången uti denna framtid beror i stort på er.* Ni har säkerligen lagt märke till, att jag för Fältofficeren framhållit, att framgången i denna framtid till en stor del är beroende på honom. Och det är så. Ingen kan bortresonnera denna försäkran, att Fältofficeren håller arméns framtida öde uti sin uppslagna hand. Men, min kamrat, om jag så anser Fältofficeren för att vara kroppen af den reglerande kraften hos oss, kan jag icke då med samma mått af sanning försäkra, att Stabsofficeren utgör själen i densamma. Är icke själen den ledande och inspirerande kraften? Jag är viss om att härutinnan ha ert fullkomliga instämmande.

**ETT
ÖNSKEMÅL.**

Skärskåda Stabsofficeren på hvad sätt det er lyster uti hans förhållande till Fältofficeren. Betrakta hans ställning:—

I. SÅSOM VARANDE ETT ÖNSKEMÅL HOS FÄLTOFFICEREN. Den är det. Man kan icke undvika att så är. Ej heller vet jag om jag skulle försöka det, om det vore möjligt. Det gifves en rättmätig ärelystnad, hvilken Paulus underblåser. Ni torde erinra er att han säger till Timoteus: »Om någon begär ett biskopsämbete, så åstundar han en god verksamhet». Man skulle väl kunna läsa det så: den som åstundar att blifva en major, en öfverste eller en kommandör, åstundar en god verksamhet — då motiven förestafvas af en åstundan att göra godt. När så rangen har blifvit ett önskemål, kan man icke förvåna sig öfver att office-

ren omedvetet eller medvetet tar efter det föredöme som gifves honom af den som inför hans ögon fyller den eftersträfvade posten.

ETT ÖFVER-
ALLT INGRI-
PANDE
FÖREDÖME.

2. MEN EN STABSOFFICER AF HVILKEN SOM HELST RANG ÄR ETT ÖFVERALLT INGRI-PANDE FÖREDÖME AF HVAD FÄLT OFFICEREN ELLER INOM SAMMA DEPARTEMENT UNDER-ORDNADE VÄNTAS UTVECKLA SIG TILL. Det går icke för honom att komma från detta förhållande med att säga: »Gör som jag säger, icke som jag själf gör». Han förblir i alla fall ett åskådningsmaterial. Om han hade dessa ord skrifna tvärs öfver sitt bröst: »Se uti mig det slags officer i ande, hängifvenhet och uppförande, som man väntar att ni skall blifva», så skulle detta ingalunda mera direkt eller med större eftertryck uppfordra

**EN DÖENDE
VÄRLDS
KRÄF.** Fältofficeren att efterlika honom, än det inflytande som gör sig förnimbart från hans hvardagliga lif. »Föredöme skall i alla tider förblifva verksammare än föreskrifter.»

3. SE BLOTT HVILKEN DIREKT KONTROLLERANDE MAKT SOM INNEHAFVES AF STABSOFFICEREN. Är det icke så att fältofficerare och stabsofficerare af lägre rang — dessa unga som just hålla på att tillkämpa sig en ställning och dana sina karaktärer för framtiden — synas som en man fråga: HVAD ÖNSKAR STABEN ATT VI SKOLA BLIFVA? De må med skäl fråga, hvilket de utan tvifvel ock göra:

Hvad kräfva Order och Reglemente af oss?

Hvad kräfver en döende världs nöd af oss?

Hvad väntar Generalen eller Kommendören af oss?

EN DÖENDE
VÄRLDS
KRAF.

Men jag tänker mig att de med större ifver spörja och komma förr till klarhet uti, »HVAD ÖNSKAR STABEN ATT VI SKOLA VARA OCH GÖRA?» Och vare sig de nå upp till hvad deras Order och Reglemente fordra, hvad deras arma förtapade medmänniskors nöd kräfver af dem eller lyckas tillfredsställa Generalens eller Kommendörens önsknin- gar, så ligger en stor fara uti att de slå sig i ro, om de kunna tillfreds- ställa Stabens fordringar, äfven om de där vid lag skulle komma väsentligen till korta hvad det mål beträffar som Generalen uppsatt.

Nu, mina kamrater, mina kära kamrater, fatten I icke hur betydelse- full eder ställning är, hur ofantligt det inflytande är som jag lagt uti edra

**EN DÖENDE
VÄRLDS
KRAF.** händer, då jag satt eder som föredömen inför tusenden unga män och kvinnor, öfver hvilka I hafven att utöfva myndighet?

Än vidare, insen I icke uti hvilken ofantlig omfattning Staben kommer att förläna gestalt åt det kommande seklet genom det inflytande den utöfvar på Frälsningsarmén?

Åter frågar jag: insen I till hvilket obegränsadt omfång Armén ligger uti edert våld? I och de officerare I fostren — ja, de barn I fostren — skola blifva morgondagens män och kvinnor. Tyngden af den väldiga framtiden ligger på edra skuldror. Detta ofantliga Nådens Företag ligger uti edra händer.

Ibland känner jag som om jag skulle vara nära det mål, hvarifrån ingen återvänder. Som hvar man vet har jag redan genomlevvat den en

människa vanligen beskärda lefnads-
dagen — tre tjug år och tio däröf-
ver. Jordans kalla vågor rinna kanske
icke långt från mina fötter. Det är
ju sant att ingen af oss vet hvad en
timme kan föda; men i fråga om tid
torde ni kunna vänta er ett större
mått af tillfällen, än som mänskligt
sedt kan falla på min lott, då det
gäller att utöfva inflytande på denna
stora rörelse. Med denna känsla öf-
ver mig, vädjar jag till er:—

1. ATT BESTÄNDIGT STRÄF-
VA EFTER ATT GIFVA UTTRYCK
ÅT HVAD SOM ÄR DEN SANNA
FRÄLSNINGS KARAKTÄREN.

Hvad skulle ni vilja skrifva med jätte-
bokstäfver öfver åren uti det kom-
mande århundradet? Jag vet att ett
af de första ord som skulle komma
öfver mina läppar skulle vara HELIG-
HET. Verklig blods- och eldshelig-

VERKLIG
BLODS- OCH
ELDSHELIG-
HET.

**VERKLIG
BLODS- OCH
ELDSHELIG-
HET.** het skulle blifva mitt val. O, att vi finge skåda en helig värld. Se, mina kamrater, ha vi icke de största möjliga utsikter att nå detta högelingen eftersträfvansvärda mål säkrast genom att söka åvägabringa en pingstväckelse af frälsningsarméhelighet i alla riktningar inom våra rämärken?

Låt mig i detta sammanhang framställa en annan fråga till eder, nämligen: »Hvad gifves som äger större förutsättningar att åstadkomma en dylik väckelse snarare och verksammare än det att en renande och luttande våg finge strömma öfver alla mina kära stabsofficerares hjärtan?» Hvilken mark står ni på uti denna fråga, min kamrat? O, rannsaka ert hjärta och ropa till Gud att Han måtte sända öfver hela er natur en flod af vattnet från den källan som vardt öppnad mot all synd och orenhet.

2. FÖR ER RÄKNING BÖNFALLER JAG OM ETT FÖRÖKADT MÅTT AF DEN ANDE SOM GER SIG UTTRYCK I EN BRINNANDE KÄRLEK TILL SJÄLAR. Jag är icke underkunnig om det särskilda departement där ni har er verksamhet, eller hvad rang ni innehar, eller hvilka enskildheterna uti ert arbete äro; men hvilken ställning eller hvilket arbete ni än må ha, måste ni — ja ni måste vara en som älskar själar!

BRINNANDE
KÄRLEK TILL
SJÄLAR.

Det är ju sant att en del förordnanden erbjuda större lägligheter och framställa högljuddare kraf på direkta ansträngningar för själars frälsning; men vare sig ert förordnande är på fältet, i det sociala arbetet eller förknippadt med något ansvar vid ett Högkvarter, borde ni, nej, måste ni vara besjälad af den själafrälsande

**DEN SJÄLA-
FRÄLSANDE
ANDEN.** anden, jag hade så när sagt den själa-
frälsande lidelsen.

Själafrälsning, blott och bar, har danat oss. Kan jag icke med all vördnad säga att den gjort mig till allt hvad jag är i fråga om välsignelse för mina medmänniskor.

Den sköt mig fram då jag blott var en gosse.

Den tog mig ut ur hopen och gjorde mig till en Guds kraft bland det folk jag umgicks med.

Den förde mig ut i den stora världen, som brusar och äflas utanför Kyrkan.

Den skapade Frälsningsarméns banbrytare.

Den har danat själfva Frälsningsarmén.

Inga predikningar, ceremonier, processioner, ingen musik, inga talanger, inga sociala institutioner, eller nitälskan

af något slag, eller allt detta sammanlagdt skulle kunnat göra oss som ej voro ett folk till ett folk, eller lyft oss upp på den höga ljusastake där vi i dag ha vår plats, utan denna outsläckliga eld och kärlek för själar. **ARMÉNS LIFSBLOD.**
DEN UTGÖR FRÄLSNINGSSAR-
MÉNS LIFSBLOD.

Det är nu icke nog med att *ega* denna själafrälsande ande; *den måste vinna uttryck i det yttre*. Edra kamrater såväl på fältet som bland staben måste se den; äfvenså underofficerarne och soldaterna samt de ogudaktige bland hvilka ni rör er, de måste ock se den. **DE SE DEN OCKSÅ OM NI BESITTER DEN.** Denna »eld uti benen» kan icke döljas. Men ni måste nära den med enskild bön, med ett regelbundet läsande af bibeln, med umgängelsen med de helige och med ett beständigt öfvande af edra

**OMEDEL-
BART SJÄLA-
FRÄLSNINGS-
ARBETE.** gåfvor i direkta ansträngningar för människors frälsning.

Ja denna eld måste lik hvarje annan eld näras och skötas, eljest skall den aftaga, brinna dåligt och till slut slockna.

Alla stabsofficerare böra taga det som en grundbetingelse uti sitt lif, att ha sig ålagdt ansvaret för något omedelbart själafrälsningsarbete; i fall där de äro gifta, så är detta min regel för hustrun såväl som mannen, och där barn finnas måste dessa tillhållas att träda uti sina föräldrars fotspår. Då det gäller att få ett arbete utfördt, finnes ingenting så eggande som ansvarighet ej heller något som så kan förhindra utvecklingen af Laodiceaanden hos den arbetande.

Och låt mig här säga till er hvad jag så ofta sagt till andra: mina stabsofficerares hustrur äro, och borde vara

det i ännu vidsträcktare mån, en mäktig kraft i världen. Erinra er blott de lysande exempel vi ha på detta uti det flydda. Se blott på min kära maka, Arméns moder, som vi med förkärlek pläga kalla henne. Hon hade en klen hälsa, och var en öm moder för en stor familj. Under det tidigare skedet af vårt äktenskapliga lif hade hon endast råd att hålla sig med en högst otillräcklig hjälp i hemmet, och likväl höll hon i med att skriva, att resa, att predika och bedja, samt utförde oändligt mycket godt. Det var mer än en kväll, då jag trött och klen nådde mitt hem, jag helst skulle ha velat mötas af hennes uppmuntrande röst och välkomnande leende; men hon var borta. Jag försakade henne för det arbetes skull hon fann en sådan glädje uti och för Herrens och människosjälars skull.

ARMÉNS
MODER.

**MER SJÄLF-
FÖRSA-
KELSE.**

Mina kära kamrater, många af eder göra detsamma, jag vet det; finnes det likväl icke rum för litet mera själförsakelse och kärleksfull samverkan uti detta stycke?

Och så vidare ha vi barnen och arbetet för dem. Mina egna tidigare dagar tyckas gifva en ofantlig lärdom härutinnan. Vid blott sexton års ålder hade jag hunnit ganska långt uti att vara lika nyttig som en löjtnant, och det därför att jag redan tidigt började att arbeta i en riktning för hvilken jag lämpade mig.

Här har jag nu mina barnbarn med sina solosånger, musikinstrument och sitt barnsliga nit, vuxna att taga ledningen af friluftsmöten i hvilken trakt af världen det vara må. Detta allt blott en följd af att de tidigt satts i arbete och fått ett tillfälle att själfva göra något. O, hvilken väldig för-

stärkning böra icke stabsofficerarne och deras familjer blifva för kårerna i sitt grannskap! Jag befarar att det icke alltid är så. Men, min kamrat, vill ni se till att det blir fallet, hvad er angår. Jag hoppas och tror därför medan jag skrifver.

TROGEN MOT
DE FÖRSTA
PRINCI-
PERNA.

3. JAG BEDER ER ATT VÄL Fylla en stabsofficers rol genom att vara trogen mot de första principerna. Forna dagars enkelhet bör vidmakt hållas. En af de största frestelser — ja, jag må säga en af de största faror — för staben är Ephesus' synd — att förlora den första kärleken. Jag besvär er att noga tillse, att icke högmod öfver någon som helst ställning beröfvar er er enkelhet. Ingenstädes på jorden ter sig ödmjukhetens nåd mera skön, eller lyser den med älskligare strålgans, än då den fram-

OBETINGAD träder uti en stabsofficers arbete och
LYDNAD. karakter. Min kamrat, om ni önskar blifva tilldragande uti Guds ögon och uti rättänkande salvationisters omdöme, se då till att Jesu milda och ödmjuka ande frodas jämnsides med den oförvägne och beslutsamme frälsningshjälstens eld och mod.

4. SE TILL ATT NI ICKE FÖRLORAR KRAFTEN OCH GLÖDEN UTI ER SALVATIONISM UTI ERT OFFICIELLA FRAMTRÄDANDE. Hvarför, o hvarför, skulle de plikter, som äro förbundna med ett högre förordnande eller arbetet vid ett skrifbord eller en pulpet eller med någon annan gren af vår verksamhet, tillbakahålla eller utsläcka den nitälskan, som fylde ert hjärta då ni som en ringa kapten eller simpel soldat kämpade med svårigheter? Och likväl, tyvärr! tyvärr! hur ofta är detta icke

fallet. Men det skall icke vara så med er, min kamrat, eller hur?

ORDER
OCH REGLE-
MENTE.

5. FÖR ATT VARA EN FRAMGÅNGSRIK STABSOFFICER MÅSTE NI VARA DEN SOM HÅLLER PÅ OBETINGAD LYDNAD. Eljest finns det ingen möjlighet för er. Nej, ingen alls. Jag menar ej att ni skulle vara kall, hård eller oböjlig. Nej, för all del. Tvärtom, jag önskar att ni skall vara kärleksfull, tålig och eftertänksam, så att ni tager med i beräkning omständigheter och förmågor hos hvar och en som kommer under er vård. Jag önskar att ni skall vara öm och lätt tillgänglig, men på samma gång omutlig i fråga om Arméns lagar och sedvänjor.

a. Gör er förtrogen med Order och Reglemente i fråga om ordalydelse. Se till att ni icke framstår såsom fåkunnig och illa underrättad i

ARBETA PÅ fråga om de plikter som beröra ert
ER EGEN UT-
VECKLING. speciella arbete eller departement. Gör
er fullt förtrogen med ert eget arbete
åtminstone, och, utöfver detta, se till
att ni blir förtrogen med de regler,
som ligga till grund för Armén i stort
tagen.

b. Men jag önskar, ja, jag fordrar,
att ni går ett steg längre. Jag önskar
att ni skall känna själfva anden
uti vårt system, och själfva lifskraften
uti denna ande. Ju djupare ni går,
med desto större hjärtlighet skall ni
uppskatta och värdera densamma jämte
de Order och Reglementen som fram-
häfva den, och desto mer förnöjd och
stolt skall ni känna er öfver att ha
den förmånen att få sträfva och offra
för dessa Orders och Reglementens
förverkligande.

6. FÖR ATT VARA EN SANN
STABSOFFICER MÅSTE NI AR-

BETA PÅ ER EGEN UTVECKLING. För er egen skull, för Ar-
mén's skull, för världens skull borde
ni på hvarje förnuftigt sätt, som står
er till buds, vidga er förmåga att
tjäna Gud och gagna edra medmän-
niskor.

ARBETA PÅ
ER EGEN UT-
VECKLING.

7. FÖR ATT VARA EN SANN
STABSOFFICER MÅSTE NI VARA
EN TRONS OCH PLIKTENS MAN
OCH KVINNA. Stå edra löften tro-
gen. Var trofast mot edra kamrater
och mot eder Frälsare; var trofast
intill döden. Ären och älsken hvar-
andra; hafven alltid hvarandras själs-
intressen främst för ögonen, och hjäl-
pen i all synnerhet dem som stå un-
der er vård i stunder af mörker och
trångmål.

Jag slutar detta bref, som jag bör-
jade det, med att försäkra er att mitt

**MÖT MIG PÅ
UPPSTÅN-
DELSENS
MORGON.**

hjärta drages till er hvar och en och alla edra familjemedlemmar, vare sig de äro många eller få, i en innerlig åstundan att befordra er sanna lycka och största möjlighet till gagnarikhet. Kanske Gud i sina planer bestämt att jag åter skall se er ansikte mot ansikte; men om det icke skulle förunnas oss att mötas på jorden, möt mig då på uppståndelsens morgon och blif delaktig med mig uti vår triumferande Herres kärlek och salighet.

Er tillgifne General

William Booth

FRÄLSNINGSARMÉNS
INTERNATIONELLA
HÖGKVARTER,
LONDON, E. C.,
December, 1900.

